

ADDENDUM**10. Werkput 5****10.1. Inleiding**

Enkele dagen na het indienen van het conceptrapport, deelden de nutsmaatschappijen mee dat de sleuven voor de aansluiting van gas en water verlegd dienden te worden. Hiervoor werd een zogenaamde 'wachtput' aangelegd in de noordwestelijke hoek van het perceel, werkput 5 genaamd (Fig. 123). De aanleg ervan werd eveneens archeologisch opgevolgd door Agilas vzw onder leiding van Kristine Magerman. Omdat de verwerking van de data van het archeologisch onderzoek toen reeds afgerond was, werd beslist om de gegevens uit werkput 5 via dit addendum toe te voegen aan het rapport. Hieronder volgen: bespreking van de methodiek en de inventarisatie en analyse van de archeologische sporen en structuren en het archeologisch materiaal. Een korte synthese en besluit ronden dit addendum af.

Fig. 123: Uittreksel van het grondplan met werkput 5 binnen het geheel (A) en in detail (B).

10.2. Methodiek

In een eerste fase werd werkput 5 volledig uitgegraven tot een diepte van 0,80 m onder het maaiveld. In functie van de aansluiting van de nutsleidingen werd enkel het noordelijk gedeelte van deze werkput verder verdiept tot 1 m onder het maaiveld. Dit had tot gevolg dat in het noordelijk gedeelte het archeologisch niveau bereikt werd terwijl dit voor het zuidelijk deel niet het geval was. Het archeologisch materiaal werd daarom apart ingezameld: vondsten aangetroffen tussen maaiveld en 0,80 m diepte en het materiaal dat in het noordelijk deel van de werkput tussen 0,80 m en 1,00 m gevonden werd.

Het grondoppervlak van werkput 5 werd vrijgelegd, gefotografeerd, digitaal ingemeten, beschreven en de hoogte werd bepaald. Het westelijk profiel werd eveneens gefotografeerd.

10.3. Archeologische sporen en structuren

10.3.1. Nieuwste Tijd

Het westelijk profiel van werkput 5 gaf meer informatie over de fundering van het 20ste-eeuwse betonnen tuinhek dat het park van de villa van Caytan afsloot. De fundering bestond onderaan uit een 10 cm dik puinpakket van baksteen- en betonfragmenten. Daarbovenop bevond zich een laag bakstenen die in de lengterichting geplaatst waren. Hierboven lagen drie lagen van opeengestapelde bakstenen die zich haaks op de onderste laag bakstenen bevonden waardoor de fundering versmalde. Tenslotte werd hierop het betonhek geplaatst. Het westprofiel van werkput 5 toont aan men blijkbaar koste noch moeite spaarde om het tuinhek bijzonder stevig te funderen (Fig. 124).

Fig. 124: Fundering van het 20ste-eeuwse betonhek.

10.3.2. Romeinse periode

Geen enkele van de aangetroffen vondsten (*infra*) kon met zekerheid toegeschreven worden aan een archeologisch spoor.

Een gedeelte van het materiaal was afkomstig uit de laag boven het archeologisch niveau (maaiveld tot -0,80 m).

De vondsten uit het noordelijk deel kunnen naar alle waarschijnlijkheid toegeschreven worden aan één van de twee grachtfasen, spoor 14 of spoor 21. Omwille van de beperkte oppervlakte van de werkput kon niet worden uitgemaakt van welke gracht ze afkomstig zijn. De vulling op de bodem van werkput 5 kan wel omschreven worden als een homogene, beigegrijze, lemige vulling met houtskoolspikkels. Een duidelijke aflijning was niet zichtbaar (Fig. 125).

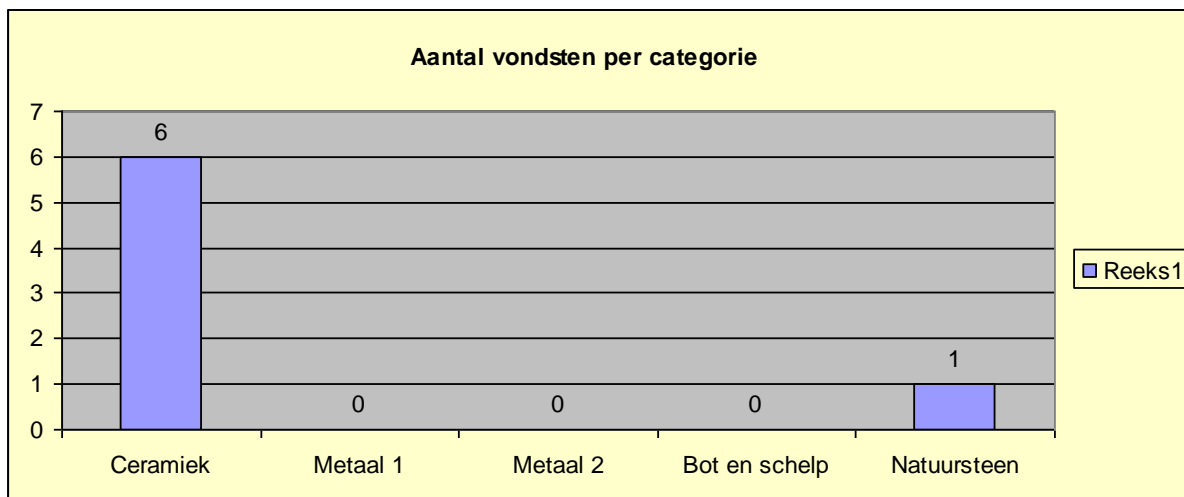
Fig. 125: Noordelijk deel van het grondvlak van werkput 5.

10.4. Archeologisch materiaal

Het uitgraven van werkput 5 bracht in totaal nog 28 bijkomende vondsten aan het licht. Dit betekent dat er bij het vlakdekkend onderzoek in totaal 2443 stukken (2415 + 28) gerecupereerd werden. Bij de bespreking van deze bijkomende vondsten wordt een onderscheid gemaakt tussen de zone tussen het maaiveld en -0,80 m diepte en de noordelijke zone tussen -0,80 m en -1,00 m diepte.

10.4.1. Niveau maaiveld tot -0,80 m

Bij het uitgraven van werkput 5 tot een diepte van 0,80 m onder het maaiveld kwamen in totaal 7 fragmenten aan het licht. Het gaat om 6 stukken ceramiek en 1 stuk natuursteen.

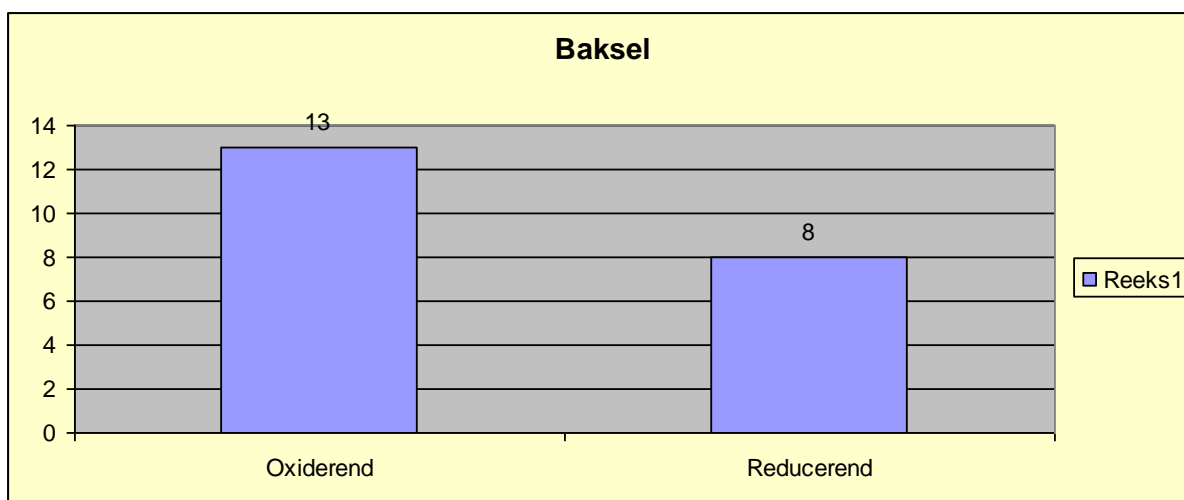
De ceramiek kan onderverdeeld worden in 4 aardewerkfragmenten en zeker 1 en mogelijk 2 stukken bouwceramisch afval (fragmenten van dakpan en/of tegel). Het fragment dat zeker aan een dakpan kan worden toegeschreven was oxiderend gebakken, het ander fragment, waarvan de interpretatie als bouwceramisch afval onzeker is, is reducerend gebakken.

Bij het aardewerk onderscheiden we 2 oxiderend gebakken fragmenten (1 fragment terra sigillata en 1 fragment zeepwaar, beiden wandfragmenten) en 2 reducerend gebakken wandfragmenten.

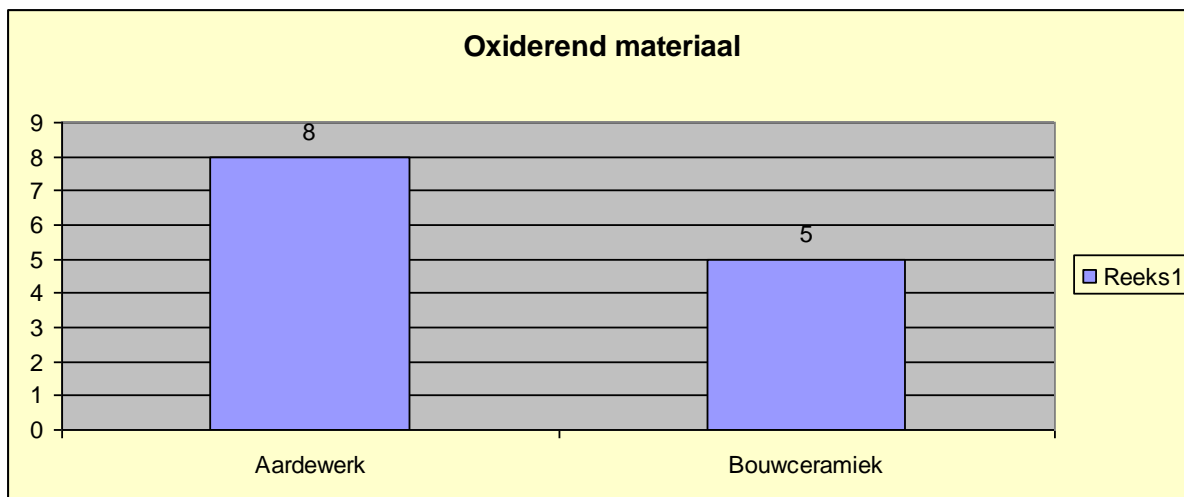
De natuursteen tenslotte is een kalkzandsteen.

10.4.2. Niveau -0,80 m tot -1,00 m (noordelijk deel)

Het materiaal uit het noordelijk deel van werkput 5 bestaat volledig uit ceramisch materiaal waarbij oxiderende en reducerende stukken onderscheiden kunnen worden.

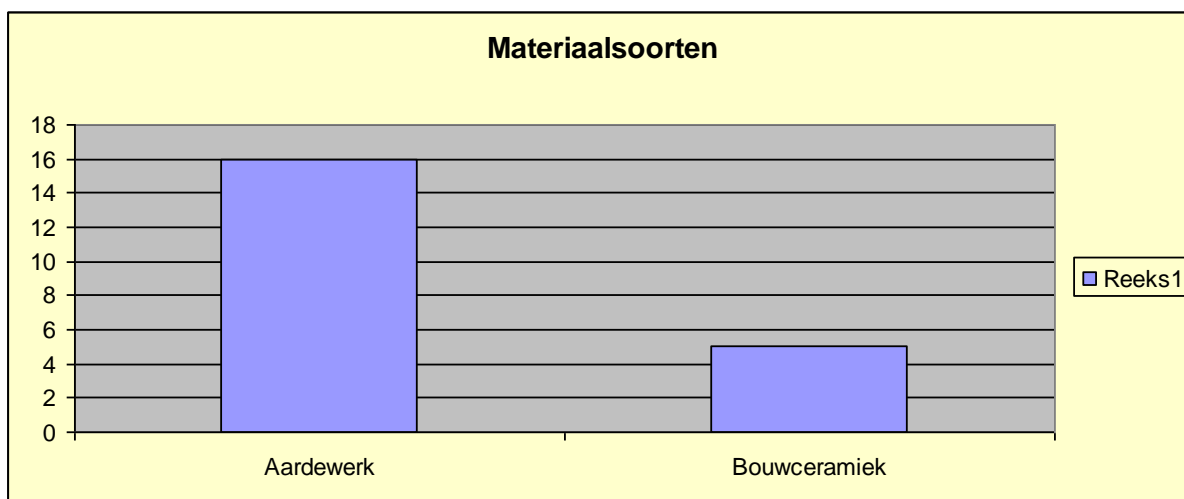

Het oxiderend materiaal bestaat uit 5 fragmenten bouwceramisch afval en 8 fragmenten aardewerk. Bij het aardewerk onderscheiden we 2 passende amfoorfragmenten van het type Dressel 20, 1 doliumfragment, 1 stuk Pompejaans Rood aardewerk en 4 stukken kruikwaar. Het bouwceramisch materiaal bestaat uit 2 tegulafragmenten, vermoedelijk 1 stuk van een imbrex en 2 niet nader te bepalen fragmenten.

Het reducerend materiaal bestond volledig uit aardewerkfragmenten waarvan mogelijk 3 stukken handgevormd materiaal.

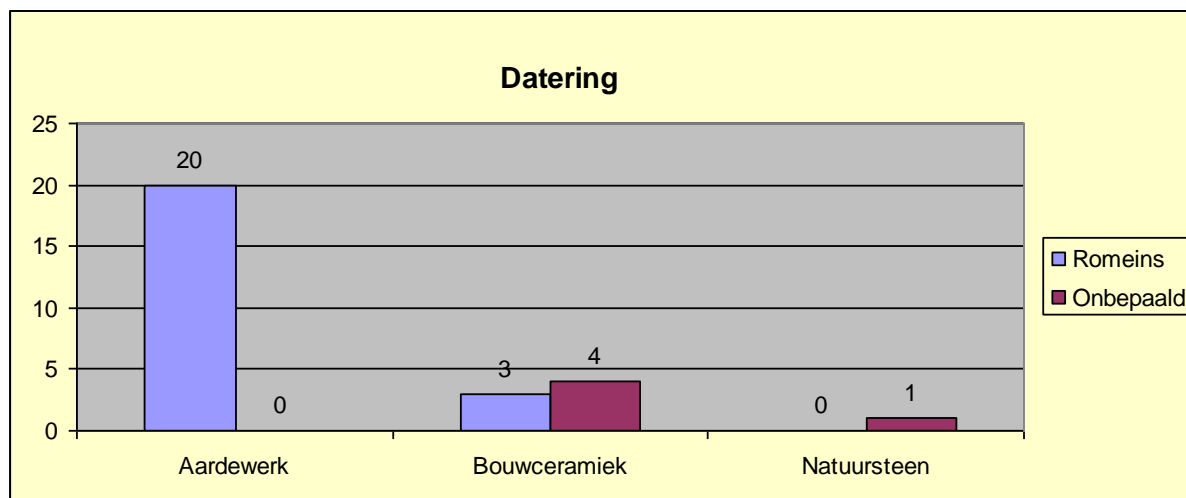
Samengevat leverde het noordelijk deel van werkput 5 dus 16 aardewerkfragmenten en 5 stukken bouwceramisch materiaal op. Andere materiaalcategorieën werden niet aangetroffen.

10.4. Datering

Omdat duidelijke contextinformatie ontbreekt, kunnen de 28 aangetroffen vondsten niet op basis van hun context gedateerd worden. Alle aardewerkfragmenten en drie stukken bouwceramisch materiaal

zijn met zekerheid toe te schrijven aan de Romeinse tijd. Enkele fragmenten bouwceramisch afval waren te klein om ze met zekerheid in een bepaalde periode te plaatsen. Ook het stuk kalkzandsteen kan uit een latere periode afkomstig zijn.

10.5. Synthese en besluit

Het archeologisch begeleiden van het uitgraven van werkput 5 voor de aansluiting van de nutsleidingen leverde enerzijds nieuwe informatie op met betrekking tot het 20ste-eeuwse betonhek, anderzijds kwamen er opnieuw Romeinse vondsten tevoorschijn.

Op basis van het westelijk profiel kan gesteld worden dat het betonnen tuinhek dat de tuin van de villa van Caytan omsloot vrij diep en zwaar gefundeerd was. Er werden kosten noch moeite gespaard om het hekwerk te voorzien van een stevige fundering.

Uit de Romeinse periode dateren 28 vondsten waarvan 20 fragmenten aardewerk en drie stukken bouwceramisch afval. Van 4 kleinere fragmenten bouwceramiek en 1 stuk kalkzandsteen bleef de datering onzeker. Hoewel hun archeologische context onduidelijk bleef, kunnen de Romeinse vondsten wellicht toegeschreven worden aan één van de twee grachten die in oostwestelijke richting over het perceel liepen.

Elke toekomstige, nieuwe bodemingreep op en rond dit perceel zal bijgevolg verder archeologisch begeleid moeten worden zodat het Romeins verleden van deze zuidelijke nederzettingszone verder in kaart gebracht kan worden.